

Rådsbeslut om förteckning över erkända resehandlingar

Justitiedepartementet

2011-03-25

Dokumentbeteckning

KOM(2010) 662

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning

Sammanfattning

Den 12 november 2010 presenterade kommissionen ett förslag om att ta fram en förteckning över de resehandlingar som medlemsstaterna erkänner för inresa i Schengen samt en mekanism för att upprätta denna förteckning. Förslaget syftar till att förenkla för viseringsutfärdande- och gränsmyndigheter samt att skapa säkerhet vid gränspassagen för resenärer från tredjeländer. Förslaget leder inte till att medlemsstaterna fräntas sin behörighet att nationellt erkänna resehandlingar. Regeringen är positiv till förslaget.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Arbetet för gräns- och viseringsutfärdande myndigheter har försvårats då det inte längre finns någon mekanism för systematisk uppdatering av den förteckning som anger vilka tredjeländers resehandlingar som erkänns av

EU:s medlemsstater. Av samma anledning har också osäkerheten om inresa i Schengen vid de yttre gränserna för innehavare av vissa resehandlingar ökat. Likaså måste, kanske i högre utsträckning än nödvändigt, territoriellt begränsade viseringar utfärdas för innehavare av vissa resehandlingar då det inte är känt om alla medlemsstater erkänner dessa.

Den 12 november 2010 presenterade kommissionen därför ett förslag om att ta fram en ny förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas. Kommissionen föreslår också införandet av en mekanism för att upprätta denna förteckning.

När Schengensamarbetet var mellanstatligt upprättades en förteckning över resehandlingar utfärdade av tredjeländer som möjliggör passage av Schengenområdets yttre gränser (härefter ”förteckningen”). I förteckningen listas alla resehandlingar utfärdade av tredjeländer med en markering vid varje enskild resehandling om vilka medlemsstater som erkänner respektive inte erkänner denna.

I och med att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar trädde i kraft 2009 upphävdes den rättsliga grunden för förteckningen (artikel 17.3 a i tillämpningskonventionen till Schengenavtalet) liksom medlemsstaternas skyldighet att informera rådssekretariatet om ändringar gällande erkända resehandlingar (artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 789/2001).

Kommissionens förslag syftar nu därför till att anpassa förteckningen till EU:s institutionella och rättsliga ramar och införa en mekanism för dess systematiska uppdatering.

Förslaget leder inte till att medlemsstaterna fråntas sin behörighet att nationellt erkänna resehandlingar.

Kommissionens förslag syftar till att anpassa förteckningen till EU:s institutionella och rättsliga ramar och införa en mekanism för dess systematiska uppdatering. Därtill vill kommissionen med förslaget tillse att medlemsstaterna för varje enskild resehandling tar aktiv ställning till om de erkänner den eller inte. Kommissionen föreslår också att inrätta en rådgivande kommissionskommitté för teknisk bedömning av resehandlingar.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Utlänningsförordningen (2006:97) innehåller bestämmelser om vilka resehandlingar som får godtas som pass (2 kap. 4-5§§). Dessa påverkas inte av förslaget.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Förslaget torde inte ha några konsekvenser för statsbudgeten.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen är positivt till förslaget då det förenklar arbetet för våra viseringsutfärdande- och gränsmyndigheter och skapar säkerhet för resenärer från tredjeländer i samband med gränspassage då de på förhand kommer att veta om resehandlingen är erkänd för inresa i Schengen. Dessutom kan förslaget leda till att färre territoriellt begränsade viseringar måste utfärdas då det är känt vilka resehandlingar som erkänns av schengenmedlemsstaterna.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstatskretsen är generellt positiv till förslaget.

Ej kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har inte remitterats. Regelbundet informationsutbyte med berörda svenska myndigheter pågår.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Den rättsliga grunden utgörs av artikel 77.2 a i EUF-fördraget. Beslut fattas genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet, det vill säga att Europaparlamentet är medbeslutande och rådet fattar beslut med kvalificerad majoritet.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Syftet med förslaget är att på central nivå sammanställa nationella beslut som är av betydelse för gränsöverskridande verksamhet. Erfarenheten visar att en sådan sammanställning bäst görs på central nivå. Förslaget leder inte till att medlemsstaterna fråntas sin behörighet att nationellt erkänna resehandlingar. Regeringen bedömer därför att förslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget presenterades för rådsarbetsgruppen för viseringsfrågor den 14 december 2010. Förslaget kommer under våren 2011 att diskuteras vidare i rådsarbetsgruppen. Eventuellt kan rådet fatta beslut i frågan redan innan sommaruppehållet.

4.2 Fackuttryck/termer